

miatt a feje állandóan zug, sőt az egyik fülére teljesen süket. Védelmére a következőket adta elő:

— Bűnös vagyok, mert megtettem, amivel vádolva vagyok. A koresmából mentem haza, nagyon izgatott voltam, mert egy katonát találtam a feleségemnél két héttel azelőtt. Nem mondom, hogy megcsalt, de kacérkodott az asszony a katonával. Mindig a fejemben motoszkált ez az eset, nem tudtam elfelejteni. E miatt többet ittam, mint máskor. Az asszony mindig ellenségem volt, egyszer a saját lakásomból dobott ki a községi rendőrral.

Előadta még a vádlott, hogy azért vitte el a revolvert, mert agyon akarta magát lőni.

— *De ránéztem a gyerekekre és elszorult a szívem* — mondta — *eszembe jutott, hogy én még tehetek valamit majd az érdekükben.*

A tanúk kihallgatása után az ügyész tartotta meg vádbeszédét, szándékos emberölés büntetében kérte a vádlottat bűnösnek kimondani és szigorúan megbüntetni. Dr. Balassa Armin védő erős felindulásban elkövetett, halálkötő sulyos testi sértésnek kívánta a vádlott cselekményét minősíteni.

A törvényszék a védő minősítését akceptálta és Szarka Ferencet *három évi börtönre* ítélte. A vizsgálati fogságban eltöltött egy évet a bíróság betudta a büntetésbe. A vádlott és védője megnyugodtak az ítéletben, az ügyész azonban felelőzést jelentett be.

Kávéház átvétel.

Értesitem a n. é. közönséget és jóbarátaimat, hogy a

Hétválasztó-kávéházat

f. é. február 1-én
átveszem

és személyes vezetésem alatt tovább vezetni fogom. Állandóan nyitva. Délután fekete, vagy tejes-kávé 32 fill. Minden este Klein A. ujjászervezett szalon női-zenekara hangversenyez. Pontos és figyelmes — kiszolgálás. — B. pártfogást kér

Arató Dezső.

Az összes harcterek legjobb és legáttekinthetőbb térképei legolcsóbb áron

Várnay L.

könyvkereskedésében (Kárász-utca 9.)

HIREK

oooo

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

A csendőri jelentés.

tudvalevőleg száraz, hivatalos okmány, amelyben dátumszerűen fel van sorolva, mikor lopott Barna Szabó Dávid bizott ludat, hány szurással gyilkolták meg a vándoreigányok az utszéli koresmáróst, jogosan törték-e be a fejét Csonka Pistának, mikor veesernye után átugrott a Nagy Jánosok palánkján és hasonló törvényellenes cselekmények. Olykor, — hiszen csendőrhumor is van a világon — mosolyogni is lehet a jelentéseken, de arra még talán sohasem volt példa, hogy egy csendőri jelentés a hazardjáték művészetének titkos berkeibe engedjen bepillantást. Már pedig ilyen is van. Láttunk egy jelentést, amely az ősmagyar csöndes összes játékszabályainak betartásával ismerteti a *ferblit*, megmagyarázza, miért nem tagadhatják le a játékosok, hogy hazardot játszottak: az egyiknél példának okáért a *makk király*, a *makk felső*, a *makk alsó* és a *makk ász* volt, szóval *megyenegy* szedett össze. *Bandája* volt a kezében, amikor a csendőrök rajtuk ütöttek: A másíknak *három felsőt* nyújtott át Fortuna istenasszony ez éppen *veretni* akart.

Tessék elképzelni: ha önnek, — nyájas olvasó — bandája van, ami — hiszen ezt amugy is jól tudja — a világon a legjobb, a másíknak meg három felsője, micsoda érzés ilyenkor, ha a hatóság zord közegei ráteszik a kezűket a vállára és röviden, de határozottan így szólnak:

— *A törvény nevében!*

Nem vagyok barátja a sok beszédnek, de forró kézszorításra nyújtom baráti jobbomat és megfelelő pózban, kellemes lírai légysággal bugom ön felé, kedves bandatulajdonos:

— *En megérttem önt!*

Ma volt a tárgyalás Szobonya bírónál a járásbírószágon. A vádlottak beismerték, hogy ferbliztek János-napján Horgoson, a kocsmárosnál, de nem az ivóban, hanem a kocsmáros lakószobájában. Dióba játszottak, de nem akartak nyeréskedni, csak a János-napját ülték meg méltó módon. Különben is a négy játékos közül három azt vallotta, hogy nem vett részt a játékban. Csak kibicelt. A negyedik beismerő vallomást tett. Előállt most a vallomások tanúsága szerint az a furesa helyzet, hogy egy ember egyedül ferblizett, hárman meg kibiceltek neki, nehogy elunja magát.

Mintán a vádlottak tagadásával szemben nem volt elegendő bizonyíték, dr. Lugosi Döme ügyész megbízott a vádat elejtette.

— *Kiderült az igazság!* — mondta a három kibic, a játékos rájuk pislantott és megértően bólintott a fejével.

— **Lázár György emlékezete.** A Dugonics-Társaság vasárnap délután irodalmi ünnepély keretében méltó módon emlékezett meg egykori elnökéről, a város egy év előtt elhunyt érdemes polgármesteréről: dr. Lázár Györgyről. A gyászünnepélyt Homor István, a társaság elnöke nyitotta meg, majd Kovács János alelnök vázolta Lázár György érdemeit. Tömörkény István Lázár Györgyről, az emberről

olvasott fel visszaemlékezéseket, utána *In memoriam* című kedves és hangulatos költeményét olvasta fel Móra Ferenc. Az ünnepélyt az ifjúsági énekkar által előadott Himnusz fejezte be.

Hétfőn délelőtt tíz órakor a belvárosi Szent Demeter templomban gyászistentisztelet volt dr. Lázár György emlékeztére. A rekviemet Várhelyi József prépost fényes papi segédlettel végezte. A gyászistentiszteleten megjelent a város hatósága teljes számban, valamint a város társadalmának sok számottevő tagja.

— **A miniszterelnök kihallgatása a királynál.** Bécsből jelentik: A miniszteri tanácskozásokat hétfőn folytatták. Délelőtt a király hosszabb kihallgatáson fogadta gróf Tisza István miniszterelnököt.

— **Várhelyi József kitüntetése.** Várhelyi József belvárosi plébánost szép kitüntetés érte. A király a kitünő és köztisztelőnek örvendő plébánost okrai címzetes prépostná nevezte ki. A kiváló pap királyi kitüntetése hívei és a szegedi társadalom körében bizonyára őszinte örömet kelt.

— **Kitüntetés.** A Szegedi Kenderfonógyár főtisztviselőjét, Vas Károly tartalékos hadnagyot, az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásáért a király a III. osztályú katonai vitézségi érdemkeresztel tüntette ki. — Sugár Sándor 46-os őrmester, a Központi Tejcsernok tisztviselője, az ellenséggel szemben teljesített kitünő szolgálatai elismeréséül a koronás érdemkeresztet kapta a vitézségi érem szalagján.

— **Szegedi levél a galíciai frontról.** A magyar honvédek, köztük a hős szegedi katonák harci dicsőségének krónikájához szolgáltat adatot az a levél, amelyet Fischer József, szegedi ékszerész intézett a *Délmagyarország* szerkesztőségéhez. A levélből közöljük a következőket:

Már négy hónapja, hogy szép Szeged városát el kellett hagynom és azóta az 51. hadosztálynál a zenekarnál teljesítek szolgálatot, ami éppen nem könnyű, bár annak látszik. Sok nyomoruságon mentem keresztül, de az az erős meggyőződése, hogy szenvedésünket siker fogja koronázni és nálunk lesz a végleges győzelem. *Erre majdnem mindenütt magyar ezredék vannak, különösen sok szegedi.* Itt láttam Petrán, Homor, Kuba századosokat, azonkívül sok hadapródot, sok szép szegedi fiukat. Mult hó 24. óta óriási ütközetek voltak, de az oroszok nem értek el eredményeket. Becsülöm hallomás után veszteségüket azóta 180 ezer emberre. Nekünk is van természetesen veszteségünk, de mivel mindig ők támadnak, tüzéségünk elsöpri őket. Ilyenkor, ha pergő tűz van, reng a föld a legerősebb idegzetű emberben is valami különös félelem vesz erőt. Mi mindig az ütközetekhez igen közel vagyunk és nem egyszer voltunk magunk is srappeltűzben. Egyébként büszke vagyok arra, hogy városunk fiai védtek meg ismételt ezen frontot. Zenekarunk 30 ember, mi öntünk hangulatot az öreg fiukba, ha kijönnek. Ha játszunk, úgy lépnek, mintha 18 évesek volnának. Szegedi újságot a Délmagyarországot kapom és így minden hírről, ha pár nappal is később, de értesülök.

— **A malmok és a lisztörlés.** Budapestről jelemtik: A hivatalos lap egyik legközelebbi számában kormányrendelet jelenik meg, amely az eddigi örlési arányt megváltoztatja és kimondja, hogy ezentul csak egy fajta lisztet állíthatnak elő, még pedig olyképen, hogy a buza 88%-ig kiörleendő. Az új rendelet értelmében tehát fehér liszt nem lesz, csak kenyérliszt. — Egy Szegeden elterjedt verzió szerint, a malmok már most hétfőtől kezdve, csak ilyen, ugynevezett sima örlésű